

Hvorledes hænger det sammen? Er du vis paa, at det har været nødvendigt at forhøje dette Beløb, der er anslaaet til 16 Mill. Kr., med 4 Mill. Kr. ekstra? Og jeg vil svare: Det er ikke let for mig at afgøre, og det er for øvrigt ikke let for noget Medlem af dette Ting. Finansministerens Finansplan var ikke saa klar, at det er muligt at trænge til Bunds i, hvorvidt det er nødvendigt, og paa Finansloven staar der baade paa Indtægts- og Udgifts-siden mange Poster, med Hensyn til hvilke det er vanskeligt at faa Klarhed over, om de ere for høje eller for lave. Jeg maatte da sige til ham, at det er muligt, at der er beregnet lidt rigeligt.

Saa tænker jeg mig, at Tilhøreren vilde sige: Men naar nu en stor Del og sikkert Flertallet indenfor Regeringspartiet og dets allierede til Højre ønske en Militærordning, der er dyrere end den nuværende, og især have ønsket Københavns Landbefæstnings Bevarelse, hvilket Spørgsmaals Afgørelse er udskudt til Fremtiden, er du saa vis paa, at denne Forhøjelse af Skatterne ikke kan være en Forberedelse til, at man, naar det Spørgsmaal skal afgøres senest i 1922, kunde staa med en fyldt Kasse, saa at man da kunde sige: Nu er der egentlig ingen Fare for, at vi ikke skulde være i Stand til at bevare Fæstningen, vor økonomiske Stilling er jo god, Kassen er fuld af Penge. Det er netop Kyalen ved den nuværende Militærordning, at Kassen har været sørgeligt tom, saa det har været vanskeligt at skaffe de Penge, der skulle til. Jeg vil maaske svare den nævnte Tilhører: Ja, men man maa alligevel stole en lille Smule paa, at de Tingmænd, som under Forhandlingerne om Militærsagen satte sig bestemt imod denne Udvidelse med de fremskudte Forter, ogsaa i 1922 ville staa som bestemte Modstandere af Københavns Befæstning. Jeg vil da antage, at denne Tilhører, som sikkert har siddet her i Salen i Gaar, vil sige: Den, der maa betragtes som Ordfører for denne Fraktion, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), sagde udtrykkeligt i Gaar, at selv om de Radikale havde været saa heldige, at de havde faaet Flertallet ved sidste Valg, vilde de dog ikke have været i Stand til at gennemføre deres Militærforslag, ja, de vilde overhovedet slet ikke have kunnet faa Militærudgifterne nedsatte. Det højeste, de kunde opnaa, var, at vi bleve staaende ved den hidtilværende Militærordning.

Men hvad vil det sige, at Ordføreren

udtaler dette? Det vil sige, at han har tabt Troen paa, at det overhovedet lader sig gøre at faa Militærudgifterne nedsatte, og han er da i god Kontakt med sin store Fører, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), hvis Stilling overfor dette Spørgsmaal tidligere var, at Militærudgifterne skulde nedsættes, medens den siden 1905 er bleven denne, at der ikke kan være Tale derom, han tror ikke paa det mere. Og det vil atter sige, at de Medlemmer, der følge ham, nu ere naaede over til det Standpunkt, at selv om der blev et stort Flertal i Befolkningen, repræsenteret af et Flertal her i Tinget, for en Nedsættelse af disse store Udgifter, er der en Magt i Staten, som er større end Tingmændene, en Magt, jeg ved ikke, hvordan jeg skal betegne den, en Militærmagt, der kan sige: Det er lige meget, hvad Folket og dets Repræsentanter sige. Det er ganske umuligt at komme udenom denne Magt. Saa kan jeg tænke mig, at Tilhøreren siger: Saa kunne vi jo ikke stole paa, at der, hvis denne skjulte Magt, naar Spørgsmaalet kommer frem, forlanger Københavns Befæstning bevaret, er nogen Vej udenom.

Blandt de Talere, der indenfor Regeringspartiet have hævdet, at det var de sociale og humane Love, der var stor Fare ved, er der særlig een, som har draget dette meget stærkt frem, og det er det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), som var her i Formiddags; desværre ser jeg ham ikke i Øjeblikket. (Stemmer: Han er her bag ved). Dette ærede Medlem havde særlig ved en Lov, Alderdomsunderstøttelsesloven, fundet en umoralisk Plet og mente, at denne Lov krænkede eller svækkede det, han kaldte Selvsørgelsesprincippet. Der er et Par andre ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), som have traadt stærkt op imod dette, saa jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger derom. Jeg vil tilføje, at jeg forstaar nu bedre, at det ærede Medlem fra Kolding en lang Tid undlod, hvad hans to Kolleger her i Tinget, det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) og jeg, fandt os forpligtede til, at holde Kapellan hjemme. Det har selvfølgelig været for, at han kunde samle en lille Klat i Sparekassen til at forsørge sig selv paa sine gamle Dage og ikke lægge noget Pres paa den kommende Præstepensionsfond, som vi andre have i Sinde at falde tilbage paa. Det glæder mig, og jeg takker det ærede Medlem for dette.

Jeg maa for øvrigt sige, at det ærede